

இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சினை குறித்து
சிறுபான்மை உரிமைக் குழு வெளியிட்ட
வால்டர் சுவோஸ் அறிக்கை (6)

1956ம் ஆண்டின் உத்தியோக மொழிச்சட்டத்தை உடனே நடைமுறைப் படுத்துவதில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் காரணமாக ஒரு கிளசலுகைகளித் தமிழ்மொழி கிகு வழங்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இதன்படியுத்தியோக மொழிச்சட்டத்தின் மூலமாக, நிர்வாகநோக்கங்களுக்கென உடனடியாகச் சிக்கால் மொழியை நடைமுறைப்படுத்த ஆரம்பிப்பதில் ஏதேனும் தடங்கல்கள் ஏற்படுமெனச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிகளுதம் பட்சத்தில், அவ்வளவிடங்களில் இதுவரை எந்தெந்த மொழிகளில் நிர்வாகம் நடைபெற்று வந்ததோ அதனையே தொடர்ந்து 1960ம் ஆண்டு மார்க்஝ிமாதம் 31ம் திக்கிவரையும் வைத்திருக்கும் சலுகையை இச் சட்டம் வழங்கியிருந்தது. மத்திரி சபையில் தமிழர் எவருமின்றி உருவானமுதல் அரசாங்கமும் இதுவே.

"எங்கசத் பிகிகு பெரமுன்" வின் கிளர்ச்சியோகும். தமிழ்மொழி உபயோகத் திற் கென வழங்கப்பட விருத்தங்கு சட்ட மூலத்தை இடம்பெறுமல் செய்வது மூலம் இக்களர்ச்சிகள் வெற்றி கண்டிருந்தன.

இது குறித்து ஒரு அமைச்
சர் பிற்போரிடத்தில் பேசு
கையில், இச்சட்டமூலம்
இடம் பெருமல் தனிக்கப்
பட்டமைக்குரிய காரணம்
“அதிதிவரவாடிகளும், சுறு
தரிப்பவாடிகளும், கலவரத்
தை உண்டு படினேக்காத
திருந்த மக்கள் பட்டமும்
ஒருங்கிணங்குது என்கின்கை
விருந்த கிளர்ச்சியேற்
என விளி தொடர்
மசோதா பாத
தில் உறவுவெறியபோது,
இலங்கை முதல் முறையாக
வேண்டுமென்றே கிளறப்
பட்ட வகுப்புவாதக் கல
வரத்தின் ருசியை உணர
நேரிட்டது. இதனைத்
தொடர்ந்து தமிழரகச்கட்ட
கியினர் திவு முழுவிலையு

களைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளை
யில் தமிழ் மக்களின் நியாய
மான பயத்தையும் போக்கி
யிருக்கும் ''

தசிப்பாகத் தமிழர்கள்—
கொன்று குவிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இதே வருடம் சில துணிச் சான் முயற்சிகளின் அடிப்படையில் அமைந்த உடன்பாடுகளின் விளை காக் 'தமிழ் மொழிச் சட்ட விதிகள்' என்ற வேறியது. இதன் மூலம் கவுனி, பகிரங்க சீவை நுழைவுப் பரிட்சை என், வடக்குக் கிழக்கு மாகாண நிர்வாகம் என்பன ஸற்றில் நியாயமான தமிழ் படியோகத்திற்கு வழி செய்யப்பட்டது. இம்மசோதா என்ற வேறும்போது தமிழ்த் தலைவர்கள் தடுப்புக் காவலில்லைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இவை மட்டுமன்றி, நாடு
 முழுவதிலும் தமிழ் மொழிக்
 குச் சமஅந்தஸ்து பெறுதல்,
 வாச்சால அடிப்படையில்
 பிரஜாவரிமை இடைக்கச்
 செய்தல், சிங்கள குடியேற்ற
 முயற்சிகளுக்கு உடனடி
 முற்றுப்புள்ளி வைத்தல்
 என்பனவும் இதன் முக்கிய
 நோக்கங்களாக இருந்தன.

1960ம் ஆண்டு பாராளு
மன்றத்தின் சமநிலையப்படு
சிறிதுகாலம் தமிழரக்க
கட்சியிடமே இருந்தது.
தன்னை ஆதரிக்கும் கட்சி
களுக்கு தான் வழங்கவேண்டிய விளை மிகவும் அதிகம்
என்பதையுணர்ந்த ஜக்கிய
தேசியகூட்சியின் நடவடிக்கையினால், அடுத்து வந்த
தேர்தலில் திருமதி பஸ்டா
ரநாயக்காவின் தலைமையில்
அமைந்த ஜக்கிய முன்னணி
பதவிக்கு வரநேரிட்டது.

இக்கட்டத்தில் மொழி
விடயத்தில் எந்தவித முன்
வேற்றத்தையும் கரண்ணுடி
யாத தமிழரசுக்கட்சி, நாடு
ஷ்ன் வடபகுதியில் மாபெ
ரும் சத்தியாக்கிரக இயக்க
கத்தைத் தொடங்கியது.
தங்களின் சொந்த தபாம்
கந்தோர்களை நிறுவி, முத்
திரைகளையும் வெளியிட
து. இதனைப் பொறுமைட
ாத அரசாங்கம், அவசர
கால நிலையைப் பிரகடனப்

இல்லையில் ‘மூத்தி அரசியல்’

உத்தி யோக மொழிச்
சட்ட விவாதத்தின் மீது,
தமிழ்க் கால்கிரஸ் தலைவர்
திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்
பலம் உரை நிகழ்த்துகையில்
“இந்நாட்டின் ஒரே உத்தி
யோக மொழியாக இடம்
பெற்ற சிங்களத்தினிப்பா
னது. — இது உண்மையா
கவே உங்களுடைய நோக்
கம் இல்லாதிருந்தாலும்கூட
— ஒரு தவிரிக்க முடியாத,
தயையற்ற முடிவைத் தமிழ்
இனத்தின் மீதும், மக்கள்
மீதும் கூத்தியே திரும்”
எனக்குறிப்பிட்டார்.

சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தைத் தொடர்ச்சிப்போவதாகப் பயமுறுத்தவே, எச் சரிக்கையெடுத்திரு. பண்டாரநாயக்கா, திரு. செல்வநாயகத்தைச் சந்தித்து உடன்பாடு காணவிழைந்தார். இதன் பயனாக 1957ம் ஆண்டு இருவிதத் திவிரவாதக்குழுக்களின் இடையே ஒரு வாகிய பண்டாரநாயக்கா — சென்வநாயகம் ஒப்பந்தம், தன்னகத்தே ராஜதந்திர நடவடிக்கையிலைமந்த ஒரு சில உடன்பாடுகளைக்கொண்டு கைச்சாத்திடப்பட்டது.

இந்தப்பயத்தை உறுதிப்
படுத்தக் காரணமாக அமை
வது இம் மசோதாவின் பின்
வனியில் இடம் பெற்ற தீவிர
பெளத்து விதாபனமான

பிரதம மந்திரியின் கூற்றின் படி, ‘இவ்வொப்பந்தம் நடை முறைப்படுத்தப்பட்டிருந் தால் இது சிங்கள மக்களின் உரிமை

3. விவசாயம், கல்வி, குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஆகிய வற்றில் சர்வ அதிகாரமும் கொண்ட விதத்தில் பிரதேச சப்பக்னீஏற்படுத்தல்.

இவை மட்டுமின்றதோடு
தத்தொழிலாளரை வெகு
வாகப்பாதித்துள்ள பிரஜா
வரிமைச் சட்டத் தி அம்
வேண்டிய திருத்தங்களைச்
செய்யமுயலுவதாகவும் பிர
தமர் உறுதியளித்திருந்தார்.
ஒப்பந்தம் பகிரங்கப்படுத்
தப்பட்டதும், தீவிரவாதப்
பொதுத்தர்களின் பலாத்
காரக் களிர்ச்சி பரவும்
அபாயம் தெண்பட்டது. தங்
களின் சொந்த சத்தியாக
கிரகுஇயக்கத்தைத் தொடர்க
கப்போவதாகவும் மிரட்டிழ
னர். ஜீகியதேகியக் கட்சி
இவர்களின் நிலைகுத் தன
ஆதரவை வழங்கியதின்
ஆலம், இந்நாட்டின் சகல
பிரதான அரசியல் கட்சிகள்
ஆதா, மனப்பாள்கு கிறு
பாள்மையினர் நிலை குறித்து
எப்படியிருக்கும் எப்பதை
யறியவும் இதுசதுவாசிற்று.

இதனை தொடரிந்து உபயோகத்துக்கு வந்த இங்களம் பொறித்த காரி இலக்கத் தகடுகளுக்கெதிரான தமிழரினால் போராட்டம். ஏனைய இடங்களில் பதில்கவலரம் ஏற்பட இடமளித்ததைத் தொடரிந்து, மிகப் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்திய 1958-ஆண்டு இங்கவலரம் பிரந்தகு.

ஒடிக்கொண்டிருந்த கார
களும், புகையிரதங்களும்,
காடையர்களால் வழிமறிக
பெப்பட்டு, அவற்றில் இருந்
தவர்கள் படுகொண் செய்
யப்பட்டனர். மக்களில்
உள்ளே இருக்கத் தக்கதாக
வீடுகள் ஏரிக்கப்பட்டன.
சிங்களவர்களும், தமிழர்
களும் ஒன்றுக் கூடித்து,
வேலை செய்த இடங்களில்
பரந்த அளவில் கொள்ளை,
கொள்கை சம்பவங்கள் இடம்
பெற்றன. அவசரகால
நிலைமை பிரகடனப்படுத்
தப்பட்டு சேவைக்கு இராணு
வும் அழைக்கப்பட்டது.
இனால் அழைத்த நிலை நாடு
பார்த்துதற்கு முன்வரும் ஒரு
நூற்றுக்கணக்கான மக்கள்

செய்யப்பட்ட போதிலும் செய்
லைப் பொறுத்த வகையில் இன்
ஞும் உயிர்ந்ற ஜடகாகவே கரு
தப்பகேற்று.

ஆனால் உண்மையாகவே
 நடைமுறைப்பட்டுத் தாப்பட்ட
 தமிழ் உபயோக மசோதா
 இப்போதிருக்கும் கூட்டு
 முளைன வினி அத சாங்கம்
 எதிர்க்கட்சியில் இருந்த
 போதுகொண்டு வரப்பட்ட
 தொன்றுகும். எனினும் அம்
 மசோதா செல்லுபடியா
 காத ஒழிற என இப்போ
 ளை திருமதி பண்டார
 நாயக்காவின் அரசில் அங்
 கம் வகித்துக் கும் மந்திரிகள்
 கூறித்திரிகின்றனர்.

பெளத்தமத வாதிகளின் பலாத்கார கிளரிச்சிகள் மீண்டும் வெடித்தன. இத்தோதை தொடர்ந்து 1959ம் ஆண்டு 'எக்சத் பிக்கு பெருமூனையை'க் கேரிந்த ஒரு பெளத்த வெறியன் ஒரு வளை திரு. பண்டாரநாயக்கா படுகொஜி செய்யப் பட்டார். இக்கொலையை அடுத்து 1960ம் ஆண்டு இடம் பெற்ற இரு தேர்தல்களிலும் தமிழரகச்சிகட்சி அமோக வெற்றியடைந்தது. வடமாகாணத்தில் உள்ள 13 ஆசனங்களில் 10 ஜெயம் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ்ருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட 5 ஆசனங்களிலும் முழுமை

யாக வெற்றவாரைக் குடியது. ஒரு காலத்தில் பெரும் செல் வரக்கூடன் விளக்கிய தமிழ்க் காங்கிரஸின் இயக்கம் அடியோடு செயலற்று ஓய்த்து விட்டது.

1956ம் ஆண்டு நடை பெற்ற வருடாந்த மகா நாட்டின் தீர்மானத்துக் கமைய சமஷ்டி அமைப்பையே தனது முக்கிய கொள்கையாக தமிழரசுக்கட்சி கொண்டிருந்தது. இதன் மூலம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட, பரந்த அதிகாரங்களையும், சுயாதைத்தையும் கொண்ட மொழிவாரி மாகாணங்களை நிறுவதற்கும், அதேசமயம் நூட்டின் ஜக்கியத்தையும் பாதுகாப்பையும் பேணி வளர்ப்பதும் இதன் குறிக்கோளாகக் கிருந்தன.

படுத்தியதுடன், தமிழரக்கு
கட்சித் தலைவரிகளையும்
அடுத்துவந்த ஆறுமாத
காலம்வரையும் தடுப்புக்
காவலில் வைத்திருந்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சமாற்ற உணர்ச்சி களின் பிரபலிப்பாக — வெளியே இதுபற்றி உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப் படாவிட்டதும் — தனிநாட்டுக் கோரிக்கை பற்றிய கிந்தனைகள் தமிழரசுக் கட்சியின் மத்தியில் இருந்து கிளம்பின. 1964ம் ஆண்டு பாரானுமன்றத்தில், இது குறித்து அரசாங்கத்தின் போக்கைக் கண்டிக்கும் வகையில், தமிழரசுக்கட்சியின் பொதுக்காரியத்தின் உரையாற்றுக்கையில், “நிங்கள் இன்தத்தின் தலைவர்கள் தொடர்ந்தும் இவ்விடயத்தில் பிடிவாத மன்மான்மையுடன் நடந்து கொள்ள முற்பட்டால் — நான் இவ்விடத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் — நிங்கள் சமஷ்டி அமைப்பையே சரி என ஆதரிக்கும் நிலை வரும்போது நாங்கள் அதனிலும் ஒருபடி சடந்து நாட்டின் பிரிவினை யையே — அது எத்தனை உயிர்களைப் பலி எடுத்தாலும் சரி—வேண்டி நிற்போம் என்பதைத் திட்டவிட்டமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்” எனக்கரிக்கை விடுக்கூர்.

ஆனால் புதிய அரசாங்கமோ எதனையுமே கருத்திற் கொள்ளாது தன் 'சிங்களம் மட்டுமே' என்ற கொள்ளலையில் உறுதியாக நினைவுத்துடன், 1961ம் வருடத்தியெந்திமன்ற மொழி விதிகளின் பிரகாரம், நிதியன்றங்களில் வழக்கத் தில் இருந்துவந்த ஆங்கிலத் திற்குப் பதிலாகச் சிங்கள மொழியைத் தினிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுவந்தது. அரசாங்க நீர்வாகத்தில் சிங்கள மொழியைப் புகு தும் ஒது நேர்க்கமாக, சுக்களத் தேர்ச்சிப் பர்ட்டிசை களில் சித்தியடைந்தோர்க்கு ஊக்க போன்றுகளை வழங்கி யும், அதே சமயம் சித்தியடையாதோரின் பதவி உயர்வுகளை இடைநிறத்தியும் அரசாங்கம் தன் கொள்கைகளை அமுல் நடத்தியது : -வளரும்.

